

MURAKÖZ

Szerkesztési iroda: Főter. Sz. Ferencziak háza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet *minden nap* 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Pál könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

A Csáktornyaán székelő „Muraközi tiszti önszegélyző szövetkezet”, a Perliakon székelő „Alsó-muraközi lakareképzőintézet” és „Önszegélyző szövetkezet” s a Stridonán székelő muraköz-hegyvidéki közművelődési „Önképzőkör” hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt
Félévre	2 „
Negyedévre	1 „
Egyes számla	10 kr.

Hirdetések még elfogadotnak: Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Danba G. L. és társai és Herndl, Brünnen: Stern M.

Nyilattér pottisora 10 kr.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Ö Felsége nevenapjára.

„Hallgadj meg te élő Isten a magyarnak imáját,
Tartsd meg áldd meg minden lépten-szeretett jó ki-
rályát!
Te adj neki bölcs tanácsot nemzetünknek javára,
Hadd arasszon boldogságot, fényt a magyar ha-
zára!”

(E.) Csáktornya fényes ünnepléssel fogadta a múlt hónapban fa ai között Szent István koronájának viselőjét.

Az öröm a szeretet ünnepe volt az a nap melyen Ö Felsége bevonulását tartotta Ünnepeles tolmácsa annak, hogy népünk szívébe foglalta őt

Nem kötelek hódolat, érzelmeink mélyéből fakadó örömműjongság hangzott Csáktornya utcáin Ö felsége felé. Szébb idők hagyományai, boldog napoknak emlékei ujtak meg e napon népünk lelkében.

Gyujtsuk fel Ö Felsége névünnepe német keblünk oltárán igaz érzelmeinknek lángját, s ékesítsük fel az oltárt szerencsekívánataink virágával. Egy üdvkiáltás fakadjon ezer és ezer ajakról!

Éljen Ö Felsége, a koronás magyar király!

Kérjük a magyarok Istenét, hogy I. Ferenc József, Magyarország Apostoli királyát a haza javára és örömére az emberi kor végső határáig éltesse. Viselje nagyon sokáig a tisztes kor havas koronáját; viselje úgy, mint a Kárpátok csúcsa, mely szintén fehér, de völgyében a virágok ezrei mosolygának. Adjon neki tetterőt, megelégedést, boldogságot!

Tartsa Isten, ója Isten Ö Felséget!

A király szava.

A király szeptember 24-ki kelettel, vagyis november 24-ki kelettel, a hadgyakorlatok be-

fejezése után következő legfelsőbb kéziratot intézte a kormány-elnökhöz:

Kedves Tiszta! A most bevégzett ideai nagyobb hadgyakorlatok alkalmából az ország több részeit látogatván, a legörvendesebb benyomások hatása alatt térek vissza a fővárosba.

Mindenütt örömmel tapasztaltam, hogy a hagyományos hűség és hazafiasság kedvelt Magyarországom minden táján, — a régi anyao szágban szintugy mint annak erdélyi részeiben, — változatlanul él a népesség szívében a mint ez személyem és a trón iránti szeretet és hű ragaszkodást tanúsító számtalan jelekben és tettekben is nyilvánult.

Még inkább fozza pedig az örömemet, hogy a hadgyakorlatok által érintett minden vidéken, nemcsak az illető helyhatóságok és azok közveki buzgóan és teljes megelégedésre feleltek meg feladatuknak, hanem az összes népesség, — a mint erről nem egyedül az egyes hadcsapatok parancsnokaitól vett jelentésekből, hanem személyes észleleteimből is meggyőződtem — a csapatok minden szükségleteinek a legnagyobb előzékenységgel eleget tenni s a katonaság irányában meleg rokonszenvet tanúsítani igyekezett.

Őszinte elismerésemet óhajtván ezért nyilvánítani, utasítom Önt, tudassa az érintett vidékeken mindent és mindenkiel megelégedésemet és köszönetemet, a hűség és hazafiasság ez újabb bizonyítékaiért, melyekkel a népesség kedvel: Magyarországom mindenkor örömteljesen töltött napjaim emlékeit ezuttal is gazdagítja.

Kelt Kolozsvárott. 1887. szept. 24

FERENC JÓZSEF s. k

A 48-iki vértanuk.

Csáktornyaán, több 48-as honvéd indítványa folytán az idén is október hó 6-án délelőtt 9 órakor — ahelybeli Szent-Ferenczrendű templomban — gyászmise fog tartatni, a magyar vértanuk emlékére

Midőn ezt Csáktornya hazafias közönségének tudomására hozzuk, arra kézzük a csáktornyai intelligens közönséget, hogy a szent ünnepélyen minél tömegesebben vegyen részt. Csak azon nemzetnek lehet jövője, — mely hálaadójját nagy fiainak mindenkor lerója.

A n. d. l. czi tűzkárosultak számára újabban beérkezett Stridóról Br. Knezevich Viktor utól 1 frt.
Lescsanóc József utól Sz. Fehérvár 75 kr.

Régebbi kimutatás . . . 4 „
Összesen 5 frt 75 kr.

Mely összeget okt. 2-iki kelettel a nedelici közs. előjáróságnak a más helyről begyűlt adományokhoz leendő csatolás ill. tőleg kiosztás végett elküldöttük.

Különfélék.

— Lapunk t. előfizetőit az új nevedév kezdetével tisztelettel kárjuk, miszerint sziveskedjenek az előfizetési hátralékokat *mielőbb megküldeni* és az előfizetést megújítani mert a gyéren befolyó előfizetési díjak távolról sem fedezik ama előfizetési stb. költségeket, amelyek beimmár tetemesen megnagyebított *kétfelvált* lapunk fentartáa kerül.

Azon t. előfizetőinket pedig, kik lapunkat tovább tartani nem szándékoznak, — kérjük a közelebbi számlafelbon t a t a n u l v ó s z a k ü l d e n i .

Tisztelettel

A „Muraköz kraddhivatala.

— A Zrinyi var sorsa s ott a bérletek felmondása foglalkoztatja ez idő szeint Csáktornya lakóit. Említettük már l punk m számában, hogy az uradalom tudatta a várossal, illetőleg az állammal, hogy a képezde jelenlegi helyiségeit a várban jövő év augusztus havától kezdve nem adja bérbé, s hogy a kir. járásbírósg helyiségeit szintén felmondotta, még pedig jövő év január elsejére. Mit csinálnak a képezdevel és a járásbírósggal? S mi lesz a várral? Ezt találga-ják mai rapság Csáktornyaán. Az tény, hogy mindenkit meglepett a gróf urnak eme rendelete; még pedig kellemesen. Csáktornya csak örülhet, hogy amint jó forrásból értesülünk, a gróf úr renováltatni akarja e régi nevezetes várat, s téli lakhelyül fogja használni. Csáktornya városa emelkedésére a gróf urnak eme elhatározása nagy befolyással leand. Ha elképzeljük magunknak, hogy a régi vár, amely már-már Lapšina s Szt. Ilona sorsára jutott, a helyett, hogy rom. legyen, fényes grófi kastély lesz, körülötte nagyszerű parkkal s vissza fogjuk magunknak várszolni a várnak Zrinyi, majd pedig Alheim s Pygnatelli ide ebéli kinézését, amelyet az a bizonyos pálos bárát oly nagyszerűnek ír l s a gróf úr birtokában levő festmény oly szépek mutat: lehetetlen, hogy hálával ne adózzunk a nemes gróf ur elhatározásának. A belső munkákat a vár a s o részében — ugy halljuk — már a tél folyamán elkezdi, a többit, ha az

TARGYA.

Nem kereste s megtalálta.

(Beszély.)

Írta: E. LADDEY.

Magyarította: BELLOSICS BALINT.

I.

Itt a kocsi Mariska, Mariska! E szókat egy fél tucattal finom leányhang zengette és ugyanannyi tejescske tűnt elő az m . . i zárdá mély hajlasu ablakaiból.

— Végre! — Készen van a mademoiselle?

— Épen most jön le a lépcsőn.

— Tehát Isten veletek kedveseim! Pá! A viszontlátásig! — e rovid szavakkal búcsuzott el Mariska két óra barátától és a higany gyorsaságával, mint egy kis könnyű öz szökdel le a zárdá tompán zúgó kőlépcsőin. A természetes fűrtökben alomló gazdag barna haj izgőzsen folyta körül a hűtőház nyakat és a szájk, testhez illő fekete ruha alig bírta ki a szokatlan szökdelést. A mademoiselle haragosan dünyögött a lépcsőház alján, de a jókedvű gyermek repeső örömeiben nem sokat gondolt reá és tréfás mosolylyal figyelmeztette, hogy ma dünyögésével nem érhet czézt.

A többi szegényke árva, kiknek nem volt senkijök, akinél a szüniöt elölthetnék, félig örömmel, félig titkos búval inett a távozó után, ki boldogan lobogtatta fehér kendőjét a zárdá felé, úgy, hogy végre a jó francia nevelőnő türelmét veszítve, teljes energiával vonta vissza a kis csintalan kezét.

Még egy-két szívélyes búcsúintés, és a kocsi gyorsított sebességgel haladt a pályaudvar felé.

Átetek gyorsan a vasútra szállás egyhangu jelenetein, s nemsokára benn ültek

egy „nem dohányzó“ coupéban; a nevelőnő zörtölődött az udvariatlan vasutiak ellen, kik a hölgycoupékból is száműtek minden kényelmet; az egyik üléshelet mindazonáltal elfoglalta egy túlhízott delnő szomszedságában, kinek kis fiacskája többször éles visítással interpellálta a vonat zakatolását; a másik ülésheleten teljes commotióval Mariska foglalt helyet és így egy legkésőbb beszállt utasnak csak egy nap-sütött hely jutott. Udvarias köszöntés után leült.

Végre, nagy nehezen megindult a vonat; Mariska lecsatolta barna fejec-kéjéről kalapját és a halóba helyezte, azután teljes kényelembé helyezkedett. Ily kényelemben megsajnálta a napon ülő fiatal embert.

— Önnek kényelmetlen helye van, uram; a tőkétlen kis függöny semmit sem védi önt a nap heve ellen. Ha nem veti meg ajánlatomat, üljön mellem! — Úgy hiszem, mindketten előrünk, — és udvariasan mutatott helyet.

A nevelőnő haragos szempillantást vetett a kis udvarias lányka felé, aki azonban legkevésbbé sem figyelt reá, sőt örült, hogy utazótársával jól tehetett.

— Úgy-e bár, most jobb helye van? — kérde kevés vártatva.

— Sokkal jobb, felelé a fiatal ember és mosolyogva foglalt helyet. Csinos fiatal ember volt. Napbránított arc, tiszta, kék szemek, joviatís vonások, szépen ápolt bajusz, szóval, — csinos gyerek volt.

— Ilyen forráságban utazni valóságos tortúra.

— Oh, utazni bármily körülmények között isteni élvezet!

— Kisasszonyka bizonyosan még keveset utazott?

— Igaz, nem igen sokat; és ha utaztam is, egyik városról a másikig. Most először utazom ki a tavas hegyek közé, s úgy hiszem, az egész szüniöt a főnséges hegyek között fogom eltölteni.

— A szüniöt? Kisasszonyka tehát még valamely intézet növendéke?

— Igen és tizenhetezadik életévem előtt nem leszek szabad; addig is két tavasz elmúlását kell látnom.

— Hosszú fogság!

— Épen nem fogság. Mi egymás között igen jól érezzük magunkat. Nemde maddemoiselle?

A nevelőnő ajkaiba harapott.

— Nem kell annyit csacsogni, Mariska. Unalmasá teszi a fiatal ur helyzetét.

— Untatja önt beszédem? Kérdé a kis czinke egész komolyan szomszédját.

— Legkevésbbé, sőt a sors különös kedvezményének tekintem, hogy ily kedves utazótársal ismeretett meg. Én teljes figyelemmel hallgatom kisasszonykát, ha intézetükről elmondana egyetmást; vajjon hasonlít-e az ottani élet valami csekélyet a kadetiskolai élethez, melyben gyermekéveimet töltöttem?

— Ön tehát katona? Gondoltam mindjárt, amint a kocsiába lépett. A haj állása, a bajusz, mind a katonára vallanak.

— Mariska! — kiáltott fel a mademoiselle csodálkozás hangján.

— De édes istenkém, talán csak nem olyan nagy bűn, amit mondtam. Én is katona gyermeke vagyok, és így arczáról is meg kell ismernem a katonát.

— Kisasszonyka atya tenát kollegám?

— Csak volt, felelé Mariska szomorúan. A legutóbbi háboruban sebet kapott, küzködött a halállal, melylyel a csatatéren annyiszor nyíltan szembesállott és sebeiben meg is halt. — Azóta utálom, ah, ki nem állhatom a csatát.

— Oh, kisasszony, az nem hazafias nyilatkozat. Egy honvéd leányának dicsőíteni kell a csatát.

— Tudom, uram, de nem tudom magamat ily magas belátásra emelni. Én nem vagyok sem apártai, sem római nő; sohasem fogom felfogni, hogy a jó isten azért

teremtette az embereket, hogy azok egymást leöföcsök. Ah, uram, ön nem tudja, mily szörnyű egy csata; nekem atyámat és anyámat vette el, — árvává tett. — Ezek után hiszem, hogy nem kérdi többé tőlem, miért gyűlölöm a vérontást?

— Bizonyára nem. — De ily szomorú beszélgetéssel komorrá tesszük perczeinket. Majd idővel kisasszony is belátja a katonai hivatás fontosságát.

— Ellenkezőleg, én a csatát örökké gyűlölni fogom és inkább önkézzeml vetekeget életemnek, hogysem egy katona ne-jévé legyek.

A kis barna tejescske ez állítást bizonyítva megrázkódott, mint egy kis tollaszkodó galamb, a barna éjű szemekben tús gyult ki, a szavak oly határozottsággal pattantak a hegyesre szopott czukor alakú ajkáról, hogy a fiatalember önkéntelenül azt gondolta magában:

Ez a kis lány csakugyan katona gyermeke.

Egy kis ideig félbeszakadt a csevegés.

— A hegyek, oh a szép hegyek! kiáltott fel végre Mariska örömtitisan megpillantva őket, amint a vonat futásával mind jobban jobban kibontakoztak a ködből, és az eőtűk himbálódzó véony felhő finom fátlyoként takarta körül sziklás fejeiket. A fiatal hadnagy a hegy minden esücsának nevet tudta, elmesélte, melyikhez milyen monda fűződik, és Mariska sugárzó, örömtelt szemekkel, mélyen elmerülve hallgatta beszédét.

Később sőtét, titokzatos, majly fenyveseken ronantak keresztül, majd sziklás hegyeken, hol kelepelő malomkerekekre ömlik a sziklák között völgybe szökdelő acél-színű patak. Majd ismét pusztá, tar sziklaköo rohantak tálongó mélységek és szédítő magasságok között.

A sziklák nem nyújtottak semmi érdekeseit; a kis izgő-mozgó leány tehát más időtöltéshez folyamodott; ruhája fodrai közül kis czifra dobozokat vont elő és édes bombonsokkal kínálta meg először tanító-nőjét, azután a kövér urhölgyet s végre

összes bérletek letelnek A járásbíró-ságnak hallomás szerint az uradalom a Perlaki-utca elején álló urad. nyug-dijasok épületét adja át bérbe, a képezde pedig végre valahára, mindnyá-junk örömeire felépül.

A csáktornyai Hattyu-vendéglőt f. hó 1-én tartott árverésen Neumann Miksa kereskedő vette bérbe 1401 frtért, a hely-pénzszedést pedig Mayer Salamon keres-kező; a regale jog bérletére új árverés tűzött ki, mivel a kiáltási áron felül senki sem igért.

A csáktornyai takarékpénztár részv. társulattal egyesült önszegélyző-szövetkezet 3 dik csoportja f. évi ok-tóber hó 2-án kezdődik, ennél fogva fel-kéretnek a részvényesek, hogy köny-vecskéiket átvenni és a befizetéseket folyó évi október hó 2-án megkezdeni szíveskedjenek Tisztelettel az igazga-tóság.

A csáktornyai kisdudóv-egylet választmánya elhatározta, hogy 2 frt. évi tagsági díjjal újabb három évi cik-lusra tagokat gyűjt. E végből saját kö-réből tagokat küld ki.

Vizbefuitt. Weber Richárd 20 éves lipcei utazó s tornász, m. hó 18-án két utazó társával a varasdi híznál a Drávában fűrdött. Weber uszá-s-közben valószínűleg görcsöt kapott s merülni kezdett, egyik társa segítségé-re sietett s hajnál fogva már-már kimentette amikor a fudokló, mentője lábát ragadta meg, aki hogy saját éle-tét megmentse, kiszabadította magát a fudokló karjai közül. A szerencsétlen Weber végkép eltűnt a Dráva hajjai közt, holttestét m. hó 24-én a víz ki-vellette a hid zalamegyei oldalán.

A nedelicsi tázkarosultak részére a belügyminisiterium 200 frt segélyt utalványozott, mely összeg a karosultak között ki is osztott.

Az ellenőrzési szemle Csáktor-nyán október hó 2, 3, és 4-én, Perla-ikon 6, 7, és 8-án fog megtartatni.

Posták beszüntetése. A soproni postaigazgatóság Zala megye területén 31 postahivatal beszüntetését tervezi, mint amelyek fentartása a forgalom csekély-sége miatt az állam kárával jár s különös érdekek fentartásukat nem igény-lik. A javaslatba hozott, vidékünkbeli megszüntetendő posták a következők: Belicza, Szt.-Mária, Szabotica. A pos-

tát kérelmező Szelincze folyamódványa pedig a postaigazgatóság indokai alapján a közigazgatási bizottság által nem pár-tolatott.

Dalegyleteink. A csáktornyai dai-egylet szünetje letelvé, a múlt na-pokban tartott közgyűlésén elhatározta, hogy a tanulást újból megkezdi. Az első próbát m. hó 27-én megtartotta. — A perlaki dalegylet szintén hozzá fogott a munkához. Egy kellemes hangu physharmoniumot is szerzett a napokban.

A Csáktornya-zágrábi vasuti vo-nal tisztálakása, gépháza és közsénrak-tára a napokban elkészült s átadott a használatnak. Az épületek csinosak, pavillonszerű stílusban vannak építve és így jelentékeny tényezőkként szolgálnak a csáktornyai vasuti állomás emelésére.

A csáktornyai kisdudóv. A hely-beli kisdudóvra jó napok járnak. A múlt számban közöltük meg apostoli királyunk legkegyelmesebb adományát — ma pedig a csáktornyai uradalom nagylelkű tulajdonosa, Gróf Feste-tics Jenő ur ó méltósága 50 frtnyi adományért mondunk köszönetet.

A nemes gróf együletünk fenállása óta évről évre segélyt nyújt együletünknek. Kérjük kegyes pártfogását jövőre is, ezen par excellence magyar nemzeti ügynek.

A f. h. 3-án s folytatva tartandó megyei közgyűlésen felveendő tárgyszo-rozaiban a következő vidékünkét kö-zelebből é deklő pontok vannak: 7. a belügyminisiterium leirata a kottorii községi népiskola épületének magna-gyobbítására vonatkozólag. 46. Alsó-Mihályovecz község az ottani képv. testületnek községi ingatlan szerzésére vonatkozó határozatát törvényhatóságilag jóváhagyatni kéri. 49. Babics Gá-bor alsó-vidovecz közs. jegyző folya-módványa fizetéseinek 500 frtra leendő felemelése érdemében. 58. Dr. Mangin Károly m. főorvos Fischer Miksa csák-tornyai állatorvosank oklevélét kihir-detés végett bemutatja.

Statiztika. F. évi april 1-től augusztus hó végeig a csáktornyai já-rásban született 693 meghalt 398 egyén; szaporodás 295. A perlaki já-rásban született 634. meghalt 376 egyén. szaporodás 258.

szomszédját. Zavartalanul nyult az ujjaival a ezakorkák után.

— Mi a zárdában szépen, testvériesen élünk, vette fel a beszéd tonálát Mariska, ujjaival a dobozon bábrálva, és felényire sem vagyunk olyanok, mint a minőknek bennünket egy-egy novellában rajzolnak, — ugy e mademoiselle?

A szegény zaklatott nevelőnő, ki növen-dékének minden nyílabb szavára tülig pirult, mindazonáltal semminemű eszközt nem tudott kitalálni, hogy azt hallgatására bírja, — mosolygó szemhunyorissal felelt.

— Ha szabad kisasszonyról kedves ha-rántóire következtetnem akkor intézetük nem komor zárdá, hanem valóságos földi paradicsom!

— Oh, ha ön tanító lenne, nem itélne így kedvezően, nem is nevelélné velem, hanem megintene, így — ezalatt Mariska haragosan összerancia a piros arcazská-ját és ujjával szomszédját megfenyegette.

Erre aztán a mademoiselle türelmének utolsó, leggyengébb szája is elszakadt.

— Mariska!

— Tessék! — többet nem mondhattak, mert a vonat állomásra ért; a jelszóhang elhangzása után a konduktor tömpán jelen-tette az állomás nevét.

Mariska gyorsan felugrott helyéről, ka-lapját és kékításkáját levezte a halóból; ez volt a váru-várt állomás, melyen rég nem látott rokonait kelle viszontlátnia. A fiatal ember is felkelt és távozni készült.

— Ön is itt száll ki? kérdé tőle kíván-sonian Mariska.

— Igen a s . . . i fűrdőbe készülök.

— Nagyszerű! Hisz mi is oda utazunk.

— Így többször leszek oly szerencsés, hogy kedves utazótársnőmet viszontlátha-tom.

Egy udvarias bók után eltűnt a tömeg-ben.

Mariska körülnézett, mintha valakit ke-resne és végre panas-zos hangon fordult a mademoiselle felé:

— Én nem látom sem a bárónőt, sem testvéreimet.

— Réthy bárónőt bizonyosan a szálló-ban találjuk, feléle mademoiselle és Maris-kát karjára fűzve az utcákon át a szálló felé tartott.

II.

Réthy bárónő elhalt testvéreinek két leányával, egy szőke és egy barna mosolygó kisasszonykával a szálló kapujáig jött az érkező elé. A jökevény gyermek határtalan

örömmel nyakába borult az illatos, ékszer-vel tele aggatott delnőnek, azután két test-vérének és egy egy forró csókba fojtotta a viszontlátás örömet.

De ki is vonná kétségbe Mariska örömet, midőn övét viszontláthatta? Hét éve már, hogy idegenben élt és jöllehet gondtalan vigása és derült világnézeténél fogva bár-kivel harmonizálni tudott, de az a varázs, melyet a szülőház emléke nyújtott, min-dent feledtetett vele!

Midőn a három testvér egy rövid hónap alatt atyát és anyát veszített, a kis Maris-kával nem tehetek mást a gondos roko-nok, mint hogy zárdába küldték, a hol mint tiszta leánya ingyenes nevelésben részesült. A két idősebb testvért — Olgát és Elfridát — a gyermektelen Réthy bárónő ve-zelte be a nagyvilágba.

Fényes kihazasítá-uk volt ezután a bár-ónő életcélja és e tekintetben nem is ki-mélt sem fáradságot, sem költséget. A telet a bárónő kastélyában töltötték fényes bálok és ünnepélyek között, nyaranta pedig re-nyes hazai fűrdőkre rándultak. A Herkules-fűrdőben a múlt fűrdővált alatti is méltó feltűnést keltett a két szép testvér.

Fényes, gazdag udvarlókban, lovagokban nem volt hiány, de minden komolyabb szándék nélkül, mert tudták, hogy a leá-nyok fényes megjelenése Réthy bárónő ér-degére, de kihazasítási kellek, egy kis ho-zományt és cetera, — hiányoztak.

És így mindkét testvér életvéneik száma a harmincas számkörben mozgott, levén Olgácska huszonkét, Elfrida kisasszony pe-dig huszon . . . egy két . . . huszonhárom tavasz virága; nem egy telet táncoltak át anélkül, hogy a nemeslelkű néne tervei megvalósulásukhoz még csak közeledtek volna is.

Azonban olyan nő, kinek háziasítási ter-vei vannak, ha az egyik szerencse-kártyán vesztett is, egy cseppet sem fél a máso-dikra is lenni. A haditerv színhelyének a regényes s . . . i fűrdő vidékének kellett lenni hová Mariska utazott, szereplői az említettekén kívül a bárónő testvére és annak egyetlen felnőtt fia, — különben deliás hadnagyoska.

A hegyekbe tett egy-két kirándulás, egy-két vis á vis a table de hűten és a Szivek megnyílnak stb. stb. Szép terv és mellette nem is reménytelen. A gondos bárónő ez alkalommal ügyesen választotta meg a há-zasulandó jelöltet; Réthy Feri gazdag, igen gazdag ház egyetlen örököse, . . .

— Szerencsétlenül esett. Horváth András nedelicsi földművelő kukoricza göréját javítván, annak tetejéről oly szerencsétlenül esett, hogy egy sz't sem tudott szólni s néhány óra mulva m ghalt.

— F. hó 29-én temették el Holzot, ama bizonyos kocsiat, aki ó felsége itt léte alkalmával lesvén az udvari podgyással megrakott kocsirol, agy-velő rázkódást szenvedett. Öz-egyet ha-gyot: hátra; apró gyermekei nincsenek.

— A csáktornyai kisdudóvoda szá-mára Hetényi Imre kir. adótsizt 2 frtot adományozott; amiért az ovoda ne-vében ezennel hálás köszönetet mond: Augyán Kálmán pénztárnok.

— Közgyűlés. A csáktornyai kis-dudóv-egylet ma délután 5 órakor sa-ját helyiségében közgyűlést tart.

— Egy szőkevény katonát. Faber Valémér dzsidást fogott el m. hó 22-én a csendőrség Csáktornyán. A szőkevény mesterségére nézve órás s egy háznál katona ruháját akarta kicserélni, hogy mint kujtorgó órás tengesse életét. A szőkevény bekísértetett Varasdra ez-redéhez.

— Tanítóválasztás volt mult hó 30-án Csáktornyán. A közs. néptano-dához 10 pályázó közül megválaszta-tott osztálytanítót Thorday János per-laki állami iskolai tanító.

— A rédicsi rablásról. Az ismert rablást az odaváló kanász fedezte fel, akinek 10 frtot adtak a rablók. A ka-nász a rablók közül egy Jóska neve-zetű kanászt ismert, akit személyleírása folytán Tormaföldön a csáktornyai csendőrség elfogott. Ládájában találtak egy revolvert s töltényeket, továbbá 6 drb zsebkendőt, amelyeket a rédicsi plébános magának ismert. Mandi Jóska — így nevezik a rablót — erős vállatás után beismerte, hogy ó is résztvett a rédicsi rablásban, de csak 30 krt és 6 drb zsebkendőt kapott osztalékul. A rabló társait nem akarja elárulni. Ugyancsak elfogta a csáktor-nyai csendőrség Mandi Jóska testvé-rét Istvánt is, aki Gardinoveczen tar-tózkodott. Ládájában egy két csöví puskát és egy pisztolyt találtak. Ré-szességét a rablásban nem akarja be-vallani.

atyja halva, . . . a vagyon tulajdona; azonkívül úgy látszik, kitűnő férj válhatik belőle ó pedig, — Elfrida ferje.

Mariska bohókás öröme határtalan volt és csak azt nem tudta megbírálni, vajjon két testvére közül melyik a szebbik, a ke-dvesebbik, a szőke Olga-e, vagy a barna Elfrida.

— Kedves kicsi madaram, milyen szo-moruan nézel ki abban a csunya zárdai ruhában! — Mi szép divatos nyári ruhákat hoztunk számodra és a kis pakos pillangó levetheti szürke bábruháját. Így szót Mariska-hoz Elfrida, miután atestek a viszont-látás percein és egy-egy csebbe elmarad-hatlan kávéval vagy limonádéval lefrissi-tették magukat.

— Én ellenkezőleg, nem tartom taná-csornak, ha Mariskát megszokott öltözé-től megfosztjuk; kényelmesebb is ez és különben is legjobban illik gyermeki ártal-lanságához. A divatos ruhában ugy néz majd ki, mint egy élemedett urnó, és mind-hárman ugy állhatunk a világ elé, mint a három Gratia.

Mariska hangosan felkaczagott.

— Nyugtasd meg magad Olgácskám! Ha selyem uszályt adtok is reám, engem senki sem fog urnónek tekinteni. Különben is ez idő szerint nem is vágyódom utána.

Végre a bárónő is — ki eddig fokozódó szörnyködéssel hallgatta végig a mademoi-selle épen nem dihéjban tartott elbeszél-ését a Mariska viselt dolgairól, megszólalt:

— Mariska, Mariska, mit kell rólad hal-lanom! Epen ugy viseled mgadat, mint egy kis vad madár. Hogy lehetséges — elgon-dolni is szörnyűség — hogy olyan jó neve-lésben részesült fiatal leány, mint te, egy teljesen idegen fiatal emberrel oly intin beszédbbe ereszkedjék mint te!

— De kedves néni, a nap oly forrón süttött és én mindig azt tanultam, hogy: „szeresd felebarátodat“, „légy udvarias.“ Hát azoknak a törvényeknek, melyeket a zárdában tanultam, az életem nincs helye? De mon dieu, hát nem tudod, hogy egy fiatal leánynak fiatal emberekkel szemben a lehető leghidegebben kell magát viselnie? — Ezt nem tudtam, Réthy néni. De ezu-tan miattam akár egész sereg fiatal ember elevenen sült meg én nem védem őket egy szóval sem.

— Felek gyermekem, hogy veled még meggyűlik a bajom.

(Folytat. köv.)

— Kukoricza tolvajok. A domasi-veczi uradalmi kukoriczát erősen lopják, s emiatt a mezőzőket megkettőztették. M. hó 18-án éjjel az örök hallották, hogy a kukoriczát erősen törlik. Egy béres odaszaladt, hogy megfogja a tolvajokat, azonban azok futásnak eredtek és kö-zülök egy az őrt nyulsréttel meglőtte. Az őt kezén és lábán szenvedett könnyű sérülést. A tolvajok nyomára azonban még nem jöttek.

— A szombathelyi iparkiallítás ma, 2-án fog ünnepélyesen bezáratni. — A kiállítás folyamán fényesen bebizonyo-dott a vasvármegyei ipar fejlettsége és versenyképessége. — Különösen a szövő és fonó ipar, valamint a bútó-ipar ter-rén mutatott fel oly dolgokat, melyek az osztrák ipartermények tökéletes néj-külözettségét bizonyították be. — A közégi 6 posztógyár, valamint a pin-kafői 9 darócgyár nagyban termelés, a gyártmányok jelessége, az árak ver-senyképessége tekintetében egyformán megállja helyét a piacon. — A mű-asztaloság ács-ipar, parkett gyártás, s ált-lában a faipar, a cementgyártás, malomipar, gépgyártás stb. igen ör-ventedtesen tanulsítja, hogy Vasvármeg-ye ipara a kellő gyámlolítás mellett jelentékeny szerepre van hivatva. — E határszéli megye ipartermékei kell, hogy meggyőzzék hazai közönségünk-et arról, hogy nem kell többé szűkség-leteinket a szomszéd osztrák piacokról fedezni. A kiállítás bíráló bizottságai már végleg befejezték működésüket, sőt a bíráló eredménye is kihirdette-tett szep. hó 25-én. — E szeint aranyérmét nyert 85, ezüstöt 137 és bronzot 154 kiállító. A kiállítás anyagi sikere is szembeötlő, a mennyiben an-ak tiszta jövedelme jelentékenyen me-ghaladja a 2000 frtot. A kiállítás ki-válóbb látogatói voltak: Jenő főher-czeg gróf Erdődy István kir. főlovász-mester, gróf Apponyi Albert, Ernusz Kelemen, gróf Erdődy Gyula, hg. Esz-terházy Pál gróf Festetics Dénes, gróf Széchenyi Jenő, gróf Erdődy Károly, Fenyvessy Ferencz, Pázmány Dénes, Szegedy Béla, dr. Berger Ignác, Sze-gedy Kálmán, Szabély Gyula orszá-gos képviselő, Fack Károly képviselő s a m. ny. vasut vezérigazgatója, Ba-daire párisi hírlapíró stb. A kiállítás fényes sikerét legkivált Varasdy Károly országos képviselő, kiállítási elnök, Ehen Gyula ügyvéd alelnök, Mayer Ede gépgyáros alelnök rendkívüli ügy-szeretetének s lankadatlan buzgalma-nak köszönhetjük.

Idenek Csáktornyán.

Szept. 15—25-ig.

A „HATTYU“ szállodában.

Svastits Benő főispán Z.-Egerszeg, Tanffy min. oszt. tanácsos Bpest, Szitányi Olivér orsz. képv. Bpest, Petz M. Bécs, Kohn Sándor keresk. Grác, Durmann ezredes Sz.-Fehérvár, Moharos állatorvos Sz.-Fehérvár, Renh J. Bécs, Schulhof V. Bécs, Leyrer F. Bécs, Schwarz Hugó Bécs, Dr. Krausz Jenő és veje Pécs, Deutsch Ignác N.-Berki, Lázár gordonkaművész Kaposvár, Schmidt S. Erdély, Csárits Adolf Stridő, Puskás Leo Bpest, Wolf W. Bécs. Heinrich Ignác Stubica, Reinfeld Gyula cs. kir. számtiszt Moór, Bogár Mór Nagykanizsa, Gayer Samu vendéglős Ikervár, Dr. Kyri János orvos Bécs, Kágedorfer S. Bécs, Weschanski T. Bécs. Mihoczek Ignác Czeo-vec, Neumann N. Laibach, Goziup Adolf Görz, Kauth Ferdinand Langenthal.

A „SZEIVFR“ szállodában.

Friedrich Zsigmond Polstrau, Friedrich Samu Pottau, Márton Zsigmond Budapest, Sluk Elek tisztviselő Nagykanizsa, Rossner Sándor Budapest, Eörn Ferencz utazó Bécs, Dekk Kálmán biztosítási kárbeszélő Budapest, Baron N. utazó Bpest, Wilhelm Ignác keresk. N.-Kanizsa.

Szerkesztői üzenetek.

Balatonfüred. B. Gy. Ábrányi Kornél. Összhangzattana. — Podtűren. K. J. A physharmoniumot már megvette a perlaki dalegylet. — Ó.-Kanizsa. Bl. M. A megválasztáshoz gratulálunk; kérését nem teljesíthetjük, mert olyan messze már nem adhatunk tisz. példányt. Nedelicz. G. Gy. megkaptam, de majdnem későn. Kér-ném a keddet, legkésőbb szerda reggelt ter-minusnak betartani. — Nedelicz. G. F. Az elbeszélés jöhet. — T.-Szt.-György. K. E. Elkéset Kérném mindig egy héttel előbb póstára adni, hogy az anyag felől tájékozva legyenek.

Legolcsóbb és legkellemesebb

ESTIMULATSÁG!

A hosszú téli estékre egy jó mulattató olvasmány kétségkívül a legkellemesebb és legolcsóbb szórakozás.

Havonta 50 krért e mulatságot bárki is megszerezheti,

ha a több mint 3000 kötet MAGYAR és NÉMET művekből álló

KÖLCSÖNKÖNYVTÁROMNAK

ELŐFIZETŐJE LESZ.

E kölcsönkönyvtár elsőrangú magyar és külföldi írók, legjelesebb műveit tartalmazza. Nevezetesen: Eötvös, Jókai, Jósika, Vas G., Kemény, Benitzky-Bajza Lenke stb.-től

TOVÁBBÁ:

Dumas Al., Feullet Oct., Freytag Gust., Galen Ph., Hackländer F. W., Hugo Viktor. Koch, Marlit E. Mühlbach Louise, Raimund Golo, Ohnet, Sacher-Masoch, Samarow Gr. stb.-től.

Előfizetni és a könyveket kicserélni mindennap lehet.

E kölcsönkönyvtárnak minél gyakoribb szives igénybevételét kérem,

kitűnő tisztelettel

Fischel Fülöp

könyvkereskedő.

1161 tk. 87.

Arverési hirdetem. kivonat.

A perlaki kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a soproni kir. pénzügyigazgatóság végrehajtatónak, Vidovics György végrehajtást szenvedő elleni 378 frt 12 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. járásbíróság) területén lévő Pálinovecz községben fekvő pálinoveczy 20. számú tkvben A I. 2-3-4-5. sor sz. a. ingatlanok Vidovics Györgyöt illető részére és tartozékára az árverést 435 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1887. évi október hó 19-ik napján d. e. 10 órakor

Pálinovecz község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 43 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékben letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Perlakon, 1887. évi május hó 16. napján. A perlaki kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

768 1-1.

2542. sz. tk. 1887.

Arverési hirdetem. kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy

Magdalenics Pál sz. rókusi lakos végrehajtatónak Magdalenics Katalin és Vurnits István pribiszlaveczi lakos végrehajtást szenvedő elleni 130 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíróság) területén lévő Pribiszláveczen fekvő a pribiszlaveczi 67. telekkönyvben 89. hrsz. a. ingatlanra az ahhoz tartozó legelő és erdő illetményre 341 frt, az 599. hrsz. a. 329 frt; a 785[1. hrsz. a. 244 fitra becsült ingatlanokra megjegyeztetik, hogy a B. 3. sor sz. a. 3183[877 sz. végzéssel Markulia Györgyné javára bekeblezett szolgalmi jog ezen árveréssel nem érintetik, az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1887. évi október hó 24-ik napján d. e. 10 órakor

a pribiszlaveczi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 34 frt 10 kr. 32 frt 90 kr. és 24 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1887. évi augusztus hó 1-ső napján. A csáktornyai kir. bíróság, mint tkkvi hatóság.

761 1-1

2489. szám. tk. 1887.

Arverési hirdetem. kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztár végrehajtatónak özv. Vidovics Miklósné mihovlyáni lakos végrehajtást szenvedő elleni 70 fit tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíróság) területén lévő a mihovlyáni 114. tkvben 41[a. hrsz. a. ingatlanra a hozzátartozó legelő és erdő illetményvel együtt 119 frt, az 50[a. hrsz. a. 63 frt, a 123[c. hrsz. a. 46 frt, a 139[b. hrsz. a. 49 frt, a 154[d. hrsz. a. 61 fit, a 187[a. hrsz. a. 76 frt, a 221[d. hrsz. a. 70 frt; a 286[1. hrsz. 281 frt, és 266[7. hrsz. a. az árverést 76 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1887. évi november hó 3-ik napján d. e. 10 órakor

a mihovlyáni község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 11 frt 90 kr. 6 frt 30 kr. 4 frt 60 kr. 4 frt 90 kr. 6 frt 10 kr. 7 frt 28 frt 10 kr. 7 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1887. évi Julius hó 24-ik napján. A csáktornyai kir. bíróság mint tkkvi hatóság.

763 1-1.

4415. sz. tk. 1886

Arverési hirdetem. kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Neumann Ignác csáktornyai lakos végrehajtást szenvedő elleni 53 fit 89 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíróság) területén lévő a nedeliczi 14. telekjegyzőkönyvben 171[b. és 2350. hrsz. a. ingatlanokra az árverést 354 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1887. évi október hó 25-ik napján d. e. 10 órakor

a nedeliczi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 35 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1886. évi november hó 4-ik napján. A csáktornyai kir. bíróság mint tkkvi hatóság.

760 1-1

STRAHIA testvérek
 fűszerkereskedésében
Csáktornyan
 egy jó házból való ifjú
Tanonczul
 azonnal felvétetik.

2520. sz. tk. 1887.

Arverési hirdetem. kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. **Puklavecz Mártonné** Stridói lakos végrehajtónak **Kristofics István** és neje **Leszár Magdolna** s társai végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tökétkövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíró) területén lévő a II. hegykerületi 213. telekjegyzőkönyben 433/b. hrsz. a. belsőrege — a hozzátartozó legelő és erdő illetményel együtt 202 frt, a 431/b. hrsz. a. 152 frt és 432. hrsz. a. 284 frtban — a szolgálalmi jog érintetlenül hagyásával az árverést ezen megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1887. évi november hó 7-ik

napján d. e. 10 órakor

a II-ik hegykerületi községi előljárásnál megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 20 frt 20 krt 15 frt 20 kr. és 28 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1887. évi Julius hó 30. napján. A csáktornyai kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

762 1-1.

2966. sz. tk. 1887.

Arverési hirdetem. kivonat.

A c. áktornyai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a soproni m. kir. pénzügyi igazgatóság-nak az állam nevében végrehajtónak **Habián Péter** beliczai lakos végrehajtást szenvedő elleni 83 frt 51 1/2 kr. tökétkövetelés és iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíró) területén lévő **Habián Péter** beliczai lakos feleresztésben ill. a következő ingatlanokra ugyanis a beliczai 40. telekjegyzőkönyvben

- a) 51. hrsz. a. felére hozzátartozó épületekkel 400 ft.
- b) 167. hrsz. a. felére 252 frt.
- c) 169. " " " 200 frt.
- d) 353 " " " 42 frt.
- e) 388 " " " 68 frt.
- f) 488 " " " 152 frt.
- g) 593 " " " 116 frt.
- h) 724 " " " 189 frt.
- i) 836 " " " 116 frt.
- k) 578/a. és 578/c. hrsz. a. felére 184 frt. becsértékben az árverést ezen megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1887. évi november hó 22-ik

napján d. e. 10 órakor

a beliczai község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 40 frt 25 frt 20 kr. 20 frt 4 frt 20 kr. 6 frt 80 kr. 15 frt 20 kr. 11 frt 60 kr. 18 frt 90 kr. 11 frt 60 kr. 18 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1887. évi szeptember hó 12-én. A csáktornyai kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

759 1-1.

Arverési hirdetem.

PERLAK község részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a község tulajdonát képező haszonvételek, u. m.:

- I. Italmérsi haszonvétel 5000 frt,
- II. Skerjáki csárda . . . 150 frt,
- III. Vásár és helypénzszedés 500 frt,
- IV. Halászat . . . 20 frt,
- V. Drávai rév (átjárás) . . 1200 frt,

és pedig I. II. III. és IV. alattiak

folyó évi november hó 3-ik napjának d. e. 9 órakor,

az V-ik alatti pedig

folyó évi december hó 3-ik napján reggeli 9 órakor

nyilvános árverésen a község házánál bérbe adatni fognak, — továbbá

- VI. Lámpa világítás . . . 200 frt,

árlejtés folytán szinte a község házánál

f. évi december 3-án reggeli 9 órakor

kiadatni fog.

Az árverési és árlejtési feltételek bármikor megtekinthetők.

PERLAKON, 1887. évi szeptember 4-én.

Horváth Mihály

v. biró.

758 1-3

Nagy választék menyasszonyi ékszerekben!

Alapítva 1873. évben. **HERLINGER M.** Alapítva 1872. évben.

Óras és ékszerész Csáktornyan.

Van szerencsém ezennel a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani az ujonnan berendezett és dusan felszerelt

ARANY, EZÜST és nagy chinai ezüst áruk raktáromat.

(főtér, az új takarékpénztári épületben) hol a szakmába vágó díszes mindennemű ajándékoknak igen alkalmas tárgyak a legújatosabban beszerezhetők. — Bátorodom még a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani jól berendezett

optikai áru raktáromat

CHINAI EZÜST ÁRUK IGEN OLCSSÓ ÁRAKÉRT

Nagy választék születésnap ajándékokban.

Todor József
 csáktornyai
 kereskedésébe egy jóra való
TANONCZUL
 azonnal felvétetik.

ÉN CSILLAG ANNA

1886. évi hoz-
 szu óriási lo-
 reley-hajam-
 mat, melyet az
 általam fölta-
 lalt kenőcs 14 havi hasz-
 nálata után nyertem,
 mely megakadályoz-
 za a hajkithul-
 lást, elősegíti a
 hajnöve-
 és
 erősíti a hajbőr,
 uraknál elősegít egy
 teljes erő-
 kátöve-
 rövid
 ideig való használat
 után a hajnak, va-
 lamint a szakálnak
 természetes színt és
 sűrűséget kölcsönöz
 és megőrzi korai
 őszüléstől a legma-
 gasabb korig. Egy
 kőcsög ára 50 kr.,
 1 frt, 2 frt. Postával
 küldés napoként a
 pénz előleges bekül-
 désre vagy postautárvétel mellett az egész vil-
 ágba. 701 13-20

CSILLAG TÁRSASÁG
 Budapest,
 király-utca 26.

"Zacherlin"

a legkitűnőbb szer minden rovar ellen!

Ez az új, kitűnő specialitás bámulatos erővel és gyorsasággal kiöli a férgeket a lakásokból, konyhákból és szállókból, valamint a házi állatokról, az istállókból, üvegházi és kerti növényekről. Az igazi csakis névaláírással és védelmi jeggyel ellátott eredeti üvegben kapható. A mit pusztán papírzacsokban mérnek ki, az sohasem igazi „Zacherl-Specialitás“!

ZACHERL J., Bécs, I. Goldschmiedgasse Nr. 2.

Nagy-Kanizsán kapható Fesselhofer J. urnál. Zala-Egerszgen kapható Keszler S. urnál. Kaposváron kaph. Babochay Kálmán gyógyszerész.
 Csáktornyan Strahia testvéreknél. Szabolcs várm. Dr. Unger gyógyszerész.
 Göncz L. urnál. Keszthelyen Keresztes J. Schleifer A. Szabó Imre

A vidéken „valódi Zacherlin“ ott kapható, hol „Zacherlin-falragaszok“ láthatók.

Nyom Fischer Filipp laptulajdonosnál Csáktornyan.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagaćućega činovničkoga društva“ u Čakovcu. — „Dolno-Medjimurske Sparkasse“
i „Podpomagaćućega društva“ u Prelogu. — „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“ u Štrigovi.

Izlazi svaki tjedan jedankrat i to: u svaku nedelju.

Izdateljstvo: Knjižara Fischel Filipova
kam se predplata i obznane pošiljaju

Predplatna cna je:

Na celo leto	4 frt
Na pol leta	2 „
Na četvrt leta	1 „

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Urednička pisarna:

Glavni pijac, fraterska hiža, lijevo na kon-
dignaciji. — S urednikom moći je svaki
dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve
pošiljke tičće se zadržaja novinah, naj
se pošiljaju na ime Margitai Jožefa
urednika u Čakovcu.

Kraljevsko pismo.

Njegovo Veličanstvo povrnuvši se iz
putovanja svojega po orsagu, je s'ede-
će svoje najviše pismo izdalo.

Dragi Tisva! Kada sem prigodom
letošnjih vekših soldačkih vezbah po-
gledal više strane orsaga, s radostnom
čuđenjem se povrnem nazad u glavni
varaš. Svigdi sem radostjom doznal, da
stara negdašnja vernost i domoljubnost
u svakoj okolici moje mile Magjarske
zemlje, u svakoj staroj mater orsagu tak,
kak i u erdeljkih stranah, ne remenji-
ljivo živi u srcu stanovništva kak se
je to u bezbrojnih znamenjah i činov
izkazalo glede ljubavi i privrženosti
moje persone i tronuša

Jš bolje ovekšava ovu moju radost,
da u svakoj okolici, gde su soldačke
vezbe bile, ne samo dotična mestna
poglarstva su žurno i na moje pano
zadovoljstvo izvršila dužnost svoju, ne-
go celo pučanstvo se je trsilo, da dos-
ta učini potreboćam vojničtva i vruću
sucut je kazalo proti vojničtvu. Od
toga ne samo iz objavljenjah soldačkih
zapovednihah, nego takaj iz svojih
osobnih opažnjah sam se osvedočil

Izkrenu priznaju hotevši zato ocito-
vati, uputjivam vas, da na dotičnih
okolicalah sv gdi i svakomu na znanje
dajete zadovoljstvo i hvalnu moju za
ova nova svedočanstva vernosti i do-
moljubnosti, s kojimi je mene stanov-
ništvo u mojoj miloj Magjarskoj, gde
se svigdar radostno zadživavam, vezda
pak obogatil.

Vu Kolozsváru, 24-ga szept-m. 1887.

Ferencz Iósef
s. r.

Kolendar.

Kak se u dnevnu ravnamo po vu-
rah, tak se u pomoćjom k lendara u
pojedinih čestih ljeta ravnamo. Ako
and znati hoćemo, koj je dan u ko-
jem mesecu? za kuliko tjednov bude
vuzem? itd. to si vuzememo kolendara,
on nam to pokaže. Nu malo ljudih
misli na to, koliko truda je koštalo
uređenje kolendara.

Nenaobraženi narodi i dan danas se
ravnađu po suncu, mesecu, po stanju
zvezdah, po premenjanju godišnjih do-
bah i po drugih naravskih pojavih;
nu to nije dosta takovim narodom,
koji imaju obrt i trgovinu, koji se ba-
ve umetnostmi (kunšti), koji vodiju
uredno državno življenje ter imaju po-
glavarstva, pravice i dužnosti, ar pri
ovih je vreme opredeljeno za svaku
stvar, ter se u račun jemlje i jedan
dan, dapače i jedna vura. Već su nas-
tojali najstareši narodi imajući trgovinu
razvito državno (orsacko) ustrojstvo,
ter u varoših stanujući, da dobe ljeta
označe. Ov posel su prepustili na re-
dovnike, koji obožavanjem sunca i
zvezdah, bili su prinukani, da telasa
na nebeskom svodu privizitiraju. Usta-
novljenju dobah ljeta vnojo je pripo-
mogel mesec s premenjanjem svetlosti
svoje. Ove promene svetlosti uredno
se ponavljaju svaki 29 1/2 dana, zato
svi narodi računaju svoje vreme po
promenah meseca i zoveju: mesecdan.
Nu 12 mesecov ili 29 1/2 krat 12 je
samo 354 dana, a 13 mesecov pak
čini 383 1/2 dana and 12 mesecov je
premao a 13 preveć za jedno leto,
jer kak znamo zemlja se oko sunca
obrte za 365 danov, 6 vurah i 48
minutah.

Zato si starinski narodi, koji su si

12 mesecov za ljeto vzeli, kak Turči-
ni, koji i denes ovak računaju, na sva-
kojački način pripomažeju, da jim se
njihovo 12 mesečno leto daleko neod-
strani od pravoga, ar 11 dnevna razli-
ka mogla bi za nekoliko let tak na-
rasti, da bi potulete opalo na zimu itd.

Zbog falingastoga računanja je ko-
lendar rimskoga naroda već pred 50
let prije Kristusa tak izkvarjen bil,
da je Julius Cesar prisiljen bil popra-
viti ga dati po svojih znancih. Ovaj
popravljeni kolendar zval se je
Julijusov kolendar a potrebovali su ga
poldrugu jezero let. Po ovom imalo je
leto jedan dan, koj dan prikrapal se je
k četvrtomu letu i tak je svako čet-
vrto leto postalo prestupno leto. Buć
pak leto nema baš na punom 365
danov i 6 vurah, nego još gori spo-
menute minute, te je iz one 12 minut-
ne i 12 polminutne razlike potlam vno-
go stoletjah opet nova falinga nadošla,
razlika ova napravila je za 300 let
cela 3 dana a potlam Kristusa 1582
leta već je narasla na 10 danov tak,
da je početak proletja ne na 21 mar-
cijusa opal, nego na 11-ga i da su i
nadajle leto tak računali, te bi početak
proletja na novo ljeto opal bil i to bi
sve bliže išlo bilo.

Uvidivši to papa Gregor XIII. dal
je Julijusov kolendar na novo popra-
viti. Onu 10 dnevnu falingu je s tim
popravlil, da je za 4-tim oktobrom
sledećega 5 ga spustiti dal i vzal je
15-ga. Prestupna leta je zadržal nu
stotna leta: 1700 1800, 1900 itd. od-
redil je smatrati za prosta (neprestupna)
leta a po tom popravila se je tečajem
stolećah ona falinga, koja se je pojav-
ljala s računanjem prestupnoga dana.
Katoliki taki su poprijeli taj Gregorov
kolendar, pomalom su mu se i protes-
tanski približili, nu Grekoiztođnjaki i

Rusi dan danas računaju po staromu
Julijusovomu kolendaru, zato je pri
njih stopram januar prvi kada mi već
13-ga brojimo. Ako budu dugo tak
računali, to jim s vremenom novo leto
na sred leta bude došlo.

Gregorov kolendar naprama staromu
Julijusovomu zavemu novi kolendar.

Gradjansko leto počimlje 1. januara
a cirkevno leto s prvom nedeljom ad-
venta. Vu svakdašnjem življenju, vu
poslovih pravdenih itd. običavamo ra-
čunati po gradjanskom letu.

Kolendari imaju uredno više razdel-
kov t. j. (rubrikah). Vu kolendaru druž-
tva sv. Štefana dođu dani meseca i
tjedna najpredi za katolike, zatim za
protestante a napokon za grieke. Pri
svakomu pojedinomu dnevju je naznačeno
vu kojem zvezdu ekliptike stoji mesec
kada izhadja i kada zahadja sunce,
vreme premenjanja mesečne svetlosti
t. j. novi mesec, p vu četvrt, zadnju
četvrt, pun mesec; blizina ili daljina
meseca prema zemlji, položaj sunca vu
zvezdu ekliptike, napokon put pred-
hodnicah i bludnicah.

Za nedeske pogorelce priposlali su vu
novine „Medjimurje“ iz Štrigovi:
Gosp. baron Knezevich Viktor 1 frt.
Gosp. Lescanec Jožef iz Sz-
Fehérvára — 75kr
Predi priposlano je 4 frt.

Sveskupa 5 frt. 75 kr.

Koju svotu s'oo 2-ga o m. občin-
skom poglarstvu nedeskomu poslali,
da se rezdeli med pogorelom.

Visoki ministerium je 200 frti daru-
val na ov cilj, koji penezi su vre rez-
deljeni.

ZABAVA

Aldov fantlivost.

(Prevod iz magjarskoga)
(Dalje.)

Ali ja sem se malo prenaljil; nisem
spomenul, da je za poldrugo leto pot-
lam kak smo Štefeka za svoje vzeli,
Bog našu prošnja vuslišil. Žuza moja
porodila je lepu i zdravu devojcicu, ko-
joj smo na svetom krstu dali ime Ju-
lika. Neopisiva je bila naša radost. Ali
kakgod smo mi to deteška ljubili, ta
ljubav nikaj nije bila prama onoma, kak
je nju Štefek ljubil. On je nju nosil,
dragal i miloval, kad pak joj je bilo
vreme za spati, tak je dugo nad njom
popeval, dok je vusnula. Ali je i mala
Julika Štefeka rada imala! Osobito pak
kad je šest let navršila i vu školu pošla,
bil, joj je Štefek rukovoditelj a doma
njeni drugi učitelj. Nigdar nisem videl
takove detinske ljubavi!

Štefek bil je vu školi do kraja naj-
bolši dejak, učitelj jako ga je obljudil
i večkrat meni rekel: „Bárdos gazda!
Dečaka morali bi dati vu Szegeđim na
vekše škole mogel bi iz njega glasoviti
človek postati! Vi bi to lahko vči-
nili!“

„Ja sem nato naveke odgovoril, da
jeji morem. jeli ne, toja neznam, ali
Štefeka od sebe nikam nedam! I tak
nemam mužkoga deteta pri hiži, zato si
njega za svoje odhravim. Naj mi bude
pod stare dane pomoć pri gospodarstvu,
nadalje pak tu je kćerka Julika i ako
bude jeden drugoga hotel, denes zutra
jim niti doma nebude hudo išlo!“

„Tak je pridoda Žuza — mi smo
ova dva nakanili ekup spojiti a vu tem
nam i drugi ljudi prav daju.“

„Oh da bar toga nismo učinili! Da
smo pričekali sudbinu božansku, morti
nas vezda tak duša pekla! zdehne
starec pun boli i moglo se je videti, da
ga nekakva strahovita duševna bol
tiči.“

Za kratko opet nastavi dalje: „Čim
su deca vekša narasla, tim su nam na
vekšu pomoć bila.“

Julika pomagala je materi vu hiži
nuternjih poslih, Štefek pak bil je vani
moja desna ruka; obedva spretni i dob-
rovolni do čuda.

Hej pak kak je Štefek lepi dečak
bil! pridene Žuza; sve devojke iz cele
okolice za njim su drhtale: Ali on je
samo Juliku poznal, za drugom se nije
niti ogledal!

Bormeg tak je bilo, potvrdi Bards.
Nije on bil samo lepi, nego i marljiv
ter tak skrbilju dečak, da on jednoga
krajcara za lebudkaj nije dal. Poštenje
njegovo svaki je postoval a pameti njego-
voj stari su se gazdi čudili!

Samo jednu je falingu imal siromak,
koju niti ja, niti njegov učitelj vu pravo
vreme opazili nismo. Ova ga je pogreš-
ka uništila nesrećnoga!

A kaj je to mogla za falinga biti,
koja ga je usuprot tak lepim krepos-
tim uništila mogla? zapitam znatišeljno.

Fantliv je bil. Nije bil čkol niti nije
bantoval nikoga, ali kada bi njega što
bil zbantoval, toga nije zabil nigdar i
rado je zbantovanje dvojravno povraćal.
Opazil sem ja to v njegovoj mladosti
nu nisem mislil, da bi se ta falinga do
tolikoga greha rezviti mogla, kak se je
vu istini pri njem rezvila.

Ovak doživl je Štefek 23 leto a Ju-
lika 16 leto dobe svoje. Samo smo još
to čekali, da se deško soldačije čisto
reši i onda mu k fašinku damo Juliku
za ženu. To je bilo odlučeno a i Juli-

ka je na to privolila. Privolila samo,
velim — ar zadnja leta već nije tak
ljubila Štefeka, kak pred tim.

Pak zakaj ne? zapitam ja.

Morti niti Štefek već nju nije tak
rado imal?

A kaj nebi! moj gospone. Samo da
nije ponorel za njom, odgovori starec.
Ali kada se je zbog česa rezrdil, onda
je tak nemilostivno s njom baratal, kak
s kimgod drugim. A kaj je još gorje
bilo, tak je dugo gojil vu sebi srditost,
da Juliku po tjedendan niti pogledal
nije. To je pak nju bolelo, ar je bila
mekkoga srca, kak gospodična kakova.
I mi smo vidli, da je to zla pogreška
pri Štefeku, nu batrivili smo se i s tim,
da človeka nema prez falinge a da je
vu njem vnojo više dobra, nego li zla.

Povedal sem već, da je med nami
odlučeno bilo, da na fašnik zdavanje dece
naše obdržali budemo. Ali človek snuje
a Bog boguje. Naše odluke malo gda
se tak moreju spuniti, kak mi želimo.
I s nami je tak bilo. Kada se zmislil
na žalostno pripećenje, to mi još potlam
tolikih let suze vu oči dovabi on nes-
rečni dogodjaj. Ah vezda sem se već
zmiril s tim božanskim odredjenjem,
akoprem težkim srcem.

Dragi Bárdos — rečem ja — vidim,
da ste v duši jako genjen, ali ipak vas
prosim, pripovedajte dalje, ako je moguće!

Tak naj poslušaju gospone — reče
on i nastavi dalje. Tomu je vezda baš
dvapajst let ovoga meseca augustusa, da
smo vu strahovito velikoj vručini na
polju delali. Morali smo priliku hasnovati.

Vu to vreme zabavljali su se dva
sini Bánfjevi na suseduom imanju, koji
su došli iz Pešte doli na regracije. Je-
den je bil fiškalski vešbenik, drugi pak
naučnik inžinirski. Da jim nebude dug
čas, još su dva mlada gospona za pajdas

sobom vzeli. K njim priklopilo se je
više segedinske gospode i ovak vu druž-
tvo zabavljali su se neprestance. Jeli,
pili, igrali i na lov hodili prez kraja i
kouca. Jeden popoldan bili su na lovu
tam naproti mojim zemljam, kad naje-
denkrat nagomilaju se sini oblaki i stra-
sen viher nastane. Mi smo se žurili pos-
praviti žito, da nenamokne.

Dok smo mi posel svoj obavili, nastal
je dežd, koj je to lovačko društvo v
našu hižu natiral. Prosili su mesto za
čas, dok viher prestane. S podpunom
dobrovoljnostju pripelal sem nje pod krov.
Žena moja motala se je v kuhnji, a vu
ovi hiži i pri ovom stolu kartalo se je
petero od one gospode. Šesti gospodič
Bog mi greh oprosti, nemorem ga još
vezda prez ogorečena spomenuti, bil je
Bánfjev starec sinu Mikloš i sedel je s
Julikom tam na stolici ter se s njom
spomenkoval.

Kad je v hižu stupivši Štefek to
opazil, jako se je zasupnul na celom
telu. Zakaj? Toga nisem ja onda znal,
kak takaj niti toga, o čem su se ova
dva na stolici spominjala. To znam, da
je razgovor njihov jako živahen bil.
Par časov nisu nas niti opazili, nu kad
su nas sgledali, Mikloš mladi taki je
gor skočil, naklonil se pred Julikom
onak baš po gospodski, zatim je k meni
stal vele: „Ja nerado kartam, zato mi
je baš drago, da sem nekoga našel, s
kojim sem se mogel zavljati, dok se
gospoda skartaju!“

Štefek stepel je s glavom a i meni
se je vidlo, da to sa na svoju obra-
nu govori lukavi gospodičič.

Mikloš sel se je vezda k stolu i gle-
dal je igraće na svaki čas je s očmi
nekaj po hiži iskal. Ja sem opazil, a im
on lepu moju Juliku išče a i Štefeka
sem videl kak dobro pazi na svaki gu-

